

-anti sám ā 2) támas 15 (arvák); enās (gās) 595,2. — prá 3) rátham 940,6.
 -as práti divás áçmānam 121,9.
 -at 6) áçru 921,12.
 -an ví 6) bildlich áhā 402,3.
 -a (-ā) ápa tám pathás 214,7. — abhí 5) a-smān rāstrāya 1000,1. — ā 4) hári 328,

Impf. des Caus. **āvartaya:**

-as 8) námuces çiras 384,7. — prá 3) rátham 961,4 (víprebhias pári).
 -at 7) vájram 85,9 (tvá-

avartaya:

-as úd námuces çiras 634,13. — ápi áyajyūn kartám 121,13.

Aor. des Caus. **avivṛta:**

-at abhí 3) tvā 1000,3 (somas).

Conj. **vavṛta, vavárta:**

-ártati ā 4) vásu 712,11. — ā 4) vām 427,7.
 -artati ā 5) tvā ūtāye 697,4. — abhí ā 2) (nas) 890,1 (ūti).
 -ártat ā 8) (ergänze rátham) yajñīyas (indras) 706,13. — ā 5)

Stamm I. des Intens. **várvṛt, várvart:**

-arti [3. s. = várvart-ti] 1) cakrá 164,11 (pári dyām).
 -rtati [3. pl.] ā 3) váyas ná āmiṣi 487,14.

Stamm II. des Intens. **varīvart:**

-arti [3. s. = varīvart-ti] antár ā bhúvaneṣu 164,31; 1003,3.

Impf. des Int. **avarīvṛt, avarīvart:**

-ar [3. s.] ā 3) kím 955,1.
 -ur [3. pl., avarīvur aus avarīvṛtus] verstüm-

Part. **vártamāna** [von Stamm I.]:

-as ā 2) savitā 35,2 (rájasā).
 -am [m.] 2) áçmānam svaríam 384,8 (cakríyā iva); grāmam 853,19 (acakráyā svadhāyā).

Part. Perf. **vavṛtvás:**

-vát [n.] sam 4) támas 385,3.

Part. des Caus. **vartáyat:**

-antas sam 6) áhā 402,3.
 -antim vi 6) rájasī sámante 596,1.

Part. des Intens. **várvṛtat:**

-atīs [A. p. f.] ā 2) apás 856,10.

várvṛtāna:

-ās 1) (akṣās) 860,1.

Part. des Desid. **vívṛtsat:**

-an pariā 3) samānám cakrá 579,2.

Part. II. **vṛttá:**

-ám 1) cakrá 155,6; 327,4; 390,3.

vṛtta:

-as ví 2) vájras 853,21.

Absol. **vṛtya:**

-yā ā 8) rátham 56,1. | -ia abhi 1) sapátnān 1000,2.

Infin. des Caus. **vartayádhi:**

-yē ā 3) dyāvāpṛthivī vājāya 397,2.

Verbale **vṛt** als Infin.:

-rte ā 5) índram sómapítaye 276,3.

Ausserdem erscheint das Verbale als selbständiges Substantiv, und in den Zusammensetzungen: ā-, an-ā-, tri-, su-, viṣū-, hrādunī-, dakṣinā-vṛt, án-apā-vṛt; auch scheint vāt in samvāt u. s. w. aus älterem vart geschwächt.

vṛt, a., f. [von vrt], 1) gegen einen andern gewandt, du. gegen einander gekehrt; 2) f., Heerschar, Schlachtreihe; 3) f., Schar; 4) f., feindliche Schlachtreihe, Feind.

-rtam 4) jayema tuáyā yujā ~ 102,4; ā a-jati 665,3.

-rtā [I.] 2) 3) káyā çāciṣṭhayā ~ 327,1. — 3) ~ iva yántam 442,3.

-rtō [du.] 1) ródasī 891,5. — 2) ubhé ~ sa-

myatī sám jayāti 391,5.
 -rtas [A. p.] 3) ájā ~ çurapatnis 174,3. — 4) yád vā nr̥bhis ~indra abhiyúdhyaṣ 614,4; ayām ~ cātayate samīcis 313,9.

vṛtam-cayá, a., den Feind [vṛtam Acc. von vṛt] strafend.

-ás sáhuris (indras) 212,3.

vṛtá, f. [von vrt], Arbeit, Werk oder Bewegung.

-áyā 402,2 (samāniā), | -ābhyas [D.] yás vas ~ ákr̥not ulokám 856,7.

vṛtrá, m. (im Singular), n. (im Plural) [von 1. vṛ], 1) Eigenname oder Bezeichnung des die Wasser gefangen haltenden (apás vavṛvānsam 205,2; 461,2; 773,22) Dämons, den Indra erlegt, oft neben áhi, zum Theil fast adjektivisch, ferner mit den Adjektiven māyāvin, durgṛbhiçvan, amarmán, badbadhāná, dódhat, nadivṛt u. s. w.; 2) Feind sowol der Menschen als der Götter, oft neben amitra, dásyu, çátru; vgl. die Adj. apratí, suhána, suhantu; insbesondere 3) unterschieden als arische (ária) und babarische (dása); 4) Schlacht, siegreicher Kampf, ursprünglich „Abwehr“ (vgl. zend. verethra). — Unvollständig berücksichtigt ist die Form vṛtrám.

-ás 1) 32,7,8; 80,12. | 32,5,11; 33,13; 36,8;
 -ám [A. m.] 1) 23,9; | 51,4; 52,8; 61,10 (çu-